

KATI HECK

een seizoen in schilderijen

Kati Heck, Aviel Cahn en Sidi Larbi Cherkaoui in gesprek in haar atelier

De wereld van Kati Heck: realiteit met een twist.

Voor de seizoenbeelden 2017-2018 met als thema *Rien ne va plus* klopte Opera Ballet Vlaanderen aan bij beeldend kunstenaar Kati Heck. Heck, opgegroeid in Düsseldorf, maakt sinds haar studies aan de Academie in Antwerpen, deel uit van de Antwerpse kunstscène. Intendant Aviel Cahn koos voor de operaproducties uit bestaand werk, voor de balletproducties maakte Kati Heck een reeks nieuwe tekeningen, gebaseerd op portretten van dansers van Ballet Vlaanderen. Het overkoepelend seizoenbeeld werd de foto van de installatie *Mahler, Maler, Brad und Du* (GrundLagenForschung) die in 2016 te zien was in het M HKA.

Wie is Kati Heck?

Post-feministe, Neo Rauch meets Egon Schiele, Duits en toch heel Antwerps, deelt een haarband met McEnroe, schildert liefst haar vrienden, heeft wat met braadworsten, leeft zich uit met de performancegroep Bissy Bunder, won de IKOB-prijs voor schilderkunst en gooit hoge ogen in de kunstenaarsstal van de Tim Van Laere Gallery. Je kan van kunstenaar Kati Heck veel zeggen, maar niet dat ze een van de velen is. De van oorsprong Duitse Heck verruilde oorspronkelijk Düsseldorf voor Antwerpen omdat ze aan de Modeacademie wou studeren. Naar

eigen zeggen vond ze de richting te netjes. Het werd het schildersatelier van de Academie waar ze zich al gauw liet opmerken door haar krachtig werk en humorvolle onderwerpen. Meteen na haar opleiding werd ze omarmd door de Antwerpse kunstwereld. Sinds 2011 gaf Tim Van Laere haar carrière een internationale boost en was er werk van haar te zien bij de Saatchi Gallery in London (2012) en kreeg ze een duotentoonstelling in het M HKA *Show me yours & I'll show you mine* (2016) samen met Vaast Colson. Nog dit jaar heeft Kati Heck een solotentoonstelling bij Sadie Coles HQ in London.

Heck werkt op doeken van groot formaat en schildert vaak groepstaferelen. Haar modellen zijn veelal vrienden en familie, maar de kunstenaar figureert ook vaak zelf in allerhande gedaanten. Wie een beetje vertrouwd is met de *incrowd* van de Antwerpse *art scene* komt veel bekenden tegen. Haar weergave van de figuren is heel gedetailleerd en letterlijk, tot ze het juk van de realiteit afwerpt en er grillige vervormingen en groteske uitwassen op het doek verschijnen. Elk werk is een wereld waarin je nieuwe elementen blijft ontdekken. Kati Hecks werk is *in your face* zoveel is zeker.

Aviel Cahn: De keuze voor Kati Heck komt voort uit onze wil om het seizoensthema speels te benaderen vanuit heel verschillende invalshoeken. Neem het seizoenbeeld, de installatie met de achterover gevallen man op de stoel, daarvan zou je zeggen dat het thema *completely*

knocked out is. Dat weerspiegelt perfect ons seizoensthema, *Rien ne va plus*, niet in het casinojargon, maar vertaald 'als geen kant meer op kunnen'. Niets is letterlijk in haar werk, altijd weer vervormt zij plots de realiteit door groteske elementen toe te voegen. En toch komt er een

scherp, altijd veelzeggend totaalbeeld naar voor. Ze schetst de situatie, maar met een vette knipoog naar Dalí, soms expressionistisch, en zeker ontregelend. En die kwaliteit past precies bij onze aanpak.